

Eric en de vloek
Van
Yogh Soggoth

Ferdinand Claessens

**Eric en de vloek van
Yogh Soggoth**

F.M. Claessens

**Opedragen aan alle kinderen
die van een spannend
verhaal houden.**

Ferdinand Claessens

Voorwoord.

Alle personen, plaatsen en omstandigheden zijn fictief.

Inspiratiebron voor dit verhaal zijn de verhalen van H.P. Lovecraft en de zogenoemde Cthulhu mythos. Ik heb daar een 'Nederlands' tintje aan willen geven en misschien dat het ertoe bijdraagt dat sommige lezers later de mythos verhalen zoals bedoeld voor volwassenen gaan lezen. Maar voorop staat plezier en ontspanning.

Ik wens dus iedereen bij deze een aangename leestijd toe.

Ferdinand Claessens,
Roosendaal, maart 2023

ISBN: 9789464855692

© Ferdinand Claessens

1 Gewone mensen.

In het dorp Vinkesloot woonde een gewoon gezin. De familie Molenaar bestond uit een vader, moeder en twee kinderen. Eric, de zoon van tien jaar met Michelle, zijn zusje van acht jaar.

Vader Nico werkte op kantoor en was daar veel bezig met het controleren van import en export papieren voor zijn baas. Het was een vrij groot bedrijf met wel zo'n honderd mensen. Voor Eric was het niet zo duidelijk wat dat werk inhield, maar het scheen nogal ingewikkeld te zijn. Het betekende voor vader elke dag vroeg op en vaak laat thuis, iets wat Clara, zijn vrouw, niet altijd op prijs stelde.

Moeder Clara werkte drie dagen in de week als kleuterleidster op een kinderdagverblijf. Ze wilde graag maar drie dagen in die functie zijn, omdat ze ook nog veel werk thuis had. Verder

vond ze het fijn om ook aan de kinderen de nodige aandacht te kunnen geven. Vader werkt soms eigenlijk wel meer dan veertig uur in de week, omdat hij ook 's avonds en in het weekend vaak gebeld werd voor allerlei problemen. Een enkele keer kwam het voor dat hij diep in de nacht door een collega werd thuisgebracht, waarna er toch wel van verwacht werd dat hij de volgende dag op tijd op kantoor moest zijn.

Clara zuchtte dan weer. “Kun je nu nooit eens dat werk loslaten. Het lijkt wel of je ermee getrouwd bent.” Waarop Nico dan vaak antwoordde met. “Ik doe het heus niet voor mijn plezier hoor, maar er zijn nu eenmaal dingen die niet kunnen wachten. En overwerk betaalt ook niet zo slecht, een extra centje komt altijd wel van pas.”

Eric ging naar de enige school in het dorp waar hij al in de zesde klas zat. Hij vond het wel fijn om naar school te gaan, zeker omdat mijnheer Van Dam zo goed les kon geven. Als hij over

aardrijkskunde of geschiedenis vertelde zat heel de klas als aan zijn mond gekluisterd.

Verder had hij aardig wat vrienden zoals Sam, een beetje een nerd, maar toch wel fijn om mee te spelen, tenslotte had je stoere Bob, een wat grotere en sterkere jongen waarmee je.

beter geen ruzie mee moest zoeken want hij kon je zonder probleem zo tegen de grond werken. Maar Bob vertoonde zijn kracht alleen maar als hij zijn vrienden wilde verdedigen, niet om anderen opzettelijk kwaad te doen. Wat dat betreft was hij in principe een goede lobbies.

Michelle ging naar diezelfde school maar zat twee klassen lager. Eric en Michelle konden, het over het algemeen goed met elkaar vinden, maar soms hadden ze, zoals bijna alle broers en zussen, ook wel een behoorlijke ruzie met elkaar. Als ze dan bezig waren riep Clara: "Ik zou jullie zo achter het behang willen plakken, stelletje vervelende malloten."

Maar als dan alles weer voorbij was zei ze ook: “Ik zou jullie vervelende druiloren toch ook voor geen geld willen missen.”

Vader was over het algemeen wat strenger en als hij thuis was keken ze wel uit om het niet al te bont te maken. Hij kon, als er weer wat onmin tussen hen dreigde te komen, zo donker uit zijn ogen kijken dat ze wisten: “O, nu moeten we even goed oppassen, anders zwaait er wat.”

Dus dan hielden ze zich in om het dan soms buiten uit te vechten als vader of moeder niet in de buurt waren. Maar dat kwam maar zelden voor.

Hoofdstuk 2

De avond van Halloween.

De grote vakantie was voorbij en de schooldagen braken weer aan. Meester Van Dam vertelde in de klas over het Halloweenfeest dat binnenkort zou aanbreken.

Hij zei dat het eigenlijk oorspronkelijk over twee feestdagen ging: Allerheiligen, dan moest je voor alle Heiligen die in de Hemel zijn bidden, en op Allerzielen, dan moest je voor alle andere gestorven mensen bidden of aan hen denken. In het Engels heette dat feest Halloween en mensen verkleedden zich dan een beetje eng om je aan het schrikken te maken. Ook vertelde hij dat dit feest uit Amerika naar Nederland was overgewaaid. Hij vertelde ook dat het, toen hij nog jong was, eigenlijk nog niet werd gevierd, het was echt pas de laatste jaren onder de aandacht van de mensen gebracht. Maar het was best wel een leuk feest.

Hij vroeg aan de klas of ze iets konden bedenken wat met Halloween te maken had en of ze iets konden tekenen, muziek, films bedenken of een kostuum aantrekken dat met Halloween te maken had.

Na school kwamen Eric en zijn vrienden samen om iets te verzinnen wat met dat feest te maken kon hebben.

Bob zei: “Ik heb wel een idee. Kennen jullie die oude begraafplaats langs de Heibaan? Als we daar nu eens op Halloween een nacht zouden blijven, in het donker, en zien of er dan iets engs gebeurt.”

“Dat lijkt me een stom idee” zei Sam, “daar had mijnheer Van Dam het toch helemaal niet over.” “Daarom juist”, zei Bob “iedereen kan wel in een kostuum rondlopen of een masker voordoen, maar op een oude begraafplaats in het donker zijn, dat is origineel.”

De jongens keken elkaar aan alsof de een tegen de ander wilde zeggen “Vertel jij er maar iets over”. Eric was de eerste die de stilte verbrak. “Oké, ik ben het wel eens met Bob, het is origineel en iets waar anderen niet gauw aan zullen denken. Maar, wie niet durft, hoeft niet mee te gaan.”

Het was duidelijk dat niemand durfde te zeggen dat hij eigenlijk niet wilde, want geen van de jongens wilde voor een lafaard aangezien worden. Eric wist wel dat hij met een goed verhaal bij zijn ouders moest aankomen, want die hadden het er niet zo op dat ze nog laat op straat waren, en zeker niet als het al donker was.

“Dan spreken we zo af” zei Eric “Overmorgen is het Halloween, we komen dan om 7 uur ‘s avonds samen bij de poort van de oude begraafplaats, we nemen een zaklamp mee om wat licht te hebben. Als onze ouders vragen waar we naar toe gaan dan zeggen we gewoon dat we bij elkaar zijn om te spelen. Anders gaan ze toch weer moeilijk doen.” Zo werd het

afgesproken en even later ging iedereen naar huis terug.

De avond van Halloween was vader wat vroeger thuis dan normaal. Eric vond dat wel vervelend, want anders had hij gewoon kunnen vertellen dat hij naar zijn vrienden ging om te spelen, zijn moeder vroeg nooit zoveel, maar zijn vader wilde altijd het naadje van de kous weten.

“Dus jij wil vanavond met je vrienden spelen? Wie zijn er allemaal en bij wie gaan jullie spelen? Wat gaan jullie dan zoal doen? En vinden die ouders het dan allemaal wel goed dat je nog zo laat bij hen bent?”

Eric zei dat hij bij Bob ging spelen dat de andere jongens ook kwamen. Ze wilden een Halloween speurtocht door het dorp organiseren. En dat gaf aanleiding tot nog meer vragen “O, en wie heeft die speurtocht dan uitgezet? Jullie zullen toch wel binnen het dorp blijven zeker? Toch geen plannen om het bos in te gaan, want dat zie ik niet zitten”.

Gelukkig kwam moeder tussenbeide “Hè Nico, wat ben je weer aan het zeuren. Laat Eric nu gewoon die speurtocht met zijn vrienden houden. Jij bent toch vroeger ook wel jong geweest en ik wed dat je toen ook wel het nodige aan kattenkwaad zal hebben uitgehaald. Maar kan Michelle misschien ook met jullie mee? Het zal voor haar niet leuk zijn om alleen thuis te blijven.”

O, daar had Eric geen rekening mee gehouden. Nu moest hij zijn zusje op sleeptouw nemen want hij kon moeilijk zeggen dat Michelle niet mee mocht want dat zou alleen maar allerlei vragen oproepen. Hij had moeite de teleurstelling in zijn stem te onderdrukken toen hij zei dat Michelle “natuurlijk” mee mocht.

Na het eten, het was inmiddels al donker aan het worden, gingen Eric en Michelle naar buiten. “Wie doen allemaal mee aan de speurtocht” wilde Michelle weten. “Luister” fluisterde Eric haar in het oor “Er is helemaal geen speurtocht. We gaan vanavond naar de oude begraafplaats

aan de Heibaan om te kijken hoe griezelig het daar is, maar, mondje dicht, je mag niets tegen onze ouders vertellen, heb je dat goed begrepen?”

Michelle knikte een beetje beduusd van, ja. Eigenlijk had ze geen zin om naar dat oude kerkhof te gaan, maar aan de andere kant was het toch ook wel iets erg spannends. En ook het feit dat hun ouders er helemaal niets van wisten gaf haar een goed gevoel. Het was leuk om dingen te doen waar de volwassenen niet iets van afwisten. Een beetje eng was het wel, maar met al die anderen erbij kon er niets verkeerd gaan.

Eric en Michelle pikten eerst Bob op, hij was tenslotte degene die het plan bedacht had. Daarna de anderen. Alleen Sam moest worden overgehaald, want hij was op het laatste moment toch een beetje erg bang geworden.

“Er is toch geen lol aan om naar zo’n oud kerkhof te gaan. Er zullen allemaal ratten en